

Het voorstel om voortaan geen gegevens uit de gemeentelijke basis administratie meer aan kerken te verstrekken, botst met de grondwet. Artikel 1 verbied discriminatie wegens geloofsovertuiging. Verder staat in Artikel 22 lid 3, dat de overheid voorwaarden schept voor maatschappelijke en/of culturele ontplooiing en vrijetijdsbesteding. Voor veel mensen voorziet de kerk hier nog steeds in.

Het verstrekken van gegevens uit de gemeentelijke basis administratie aan kerken zorgt er verder voor, dat kerken, kerkleden op een effectieve manier hun maatschappelijke rol in de samenleving, kunnen laten vervullen. Uit allerlei cijfers blijkt namelijk dat mensen die naar de kerk gaan, een grotere en actievere rol vervullen in de samenleving, dan mensen die niet naar de kerk gaan. Als kerken geen informatie meer verstrekt krijgen uit de gemeentelijke basis administratie, gaat dit ten koste van de samenleving. Het niet meer beschikbaar stellen van adres gegevens aan kerken uit de gemeentelijke basis administratie zal er namelijk toe leiden dat de actieve rol die kerken en hun leden, in de door de overheid uitgeroepen participatie samenleving, minder goed kunnen vervullen, dan voorheen. Dit komt doordat kerken meer tijd en geld kwijt zijn aan het up-to-date houden van hun leden administratie. Tijd en geld dat anders besteed had kunnen worden aan de zorg voor de zwakkeren in de samenleving. Als de kerken en haar leden zich minder in kunnen zetten voor de samenleving, dan komen de negatieve gevolgen, uiteindelijk bij de overheid op verschillende bordjes terecht. De Kerk werkt altijd pro Deo. De overheid niet. De kosten voor de overheid zullen dus gaan stijgen.

Het verstrekken van persoonsgegevens aan het SILA vormt overigens geen gevaar voor de privacy. Als mensen echt niet willen hebben dat aan derden persoonsgegevens worden verstrekt, dan kan je dit gewoon aangeven bij de gemeente.

Te veel werk? De ingediende orgaantransplantatie wet van D66, (van denotatie is geen sprake meer, omdat het verplicht wordt) werkt ook zo. Als je niet wil hebben dat na jouw dood, je organen getransplanteerd worden, moet je dit zelf aangeven.

Mensen kunnen zich overigens ook zelf uitschrijven bij de kerk of het SILA. Als je geen lid meer wilt zijn van een omroep of een sportvereniging doe je dat ook.

Als mensen zelf niet de verantwoordelijkheid nemen om zich uit te schrijven bij de kerk, houdt dat niet in dat deze mensen, tot aan hun dood, benaderd blijven worden door de kerk, om bijvoorbeeld deel te nemen aan de actie kerkbalans. Het heeft namelijk geen zin om mensen te benaderen, als ze duidelijk aangegeven hebben niets meer met de kerk te maken willen hebben. Deze mensen worden door de kerk zelf van de lijst voor kerkbalans of het kerkblad geschrapt.

Door mijn werk als verpleegkundige in de ouderen zorg, zie ik zelfs de goede kanten van het verstrekken van gegevens uit de basis administratie aan het SILA. Als mensen niet meer instaat zijn om op zich zelf te wonen, worden ze opgenomen in een verpleeghuis. Vaak zijn deze mensen zelf niet meer in staat om door te geven aan de kerk dat ze verhuist zijn. Echter de betrokkenheid van/bij de kerk vinden veel mensen nog steeds fijn. Mocht men geen familie meer hebben, of door het klimmen der jaren, de vrienden en kennissen kring steeds kleiner zien worden, dan is het bezoek van een ouderling, diaken of vrijwilliger van de kerk voor veel ouderen het enige bezoek dat ze met enige regelmaat nog krijgen. Verder maak ik het regelmatig mee dat allerlei instanties en bedrijven mensen blijven benaderen die ondertussen al lang verhuisd of overleden zijn. Als iemand zich jaren lang voor de kerk heeft ingezet, is het voor de nabestaanden bijzonder confronterend als deze persoon post van de kerk blijft ontvangen. Voor veel mensen is het echter wel fijn dat de kerk van het overlijden van een van hun dierbare op de hoogte wordt gesteld. Zo kan de kerk betrokken worden in het rouw/verwerkingsproces van de nabestaanden.